

fentlig bekendtgørelse i visse situationer vil kunne opfylde forudsætningen om, at langt størsteparten af gruppe-medlemmerne må antages at blive bekendt med gruppesøgsmålet.

Hvis der er mulighed for at få gruppesøgsmålet omtalt i et forbrugerprogram på landsdækkende tv, kan dette f.eks. være en egnet underretningsform, hvis erfaringen viser, at sådan omtale medfører, at langt størsteparten af gruppe-medlemmerne bliver bekendt med gruppesøgsmålet og muligheden for at tilmelde eller framelde sig dette. I givet fald vil en sådan tv-omtale formentlig ofte med fordel kunne kombineres med f.eks. en hjemmeside på internettet, der dels i en overskuelig form indeholder de oplysninger om gruppesøgsmålet, som skal gives, jf. ovenfor, dels giver mulighed for at tilmelde eller framelde sig gruppesøgsmålet via digital kommunikation. Domstolsstyrelsen forventer i øvrigt, at der på styrelsens netsted på internettet i givet fald vil blive etableret en oversigt over alle godkendte verserende gruppesøgsmål, således at oversigten medtager (eller linker til) de oplysninger, som underretningen til gruppe-medlemmerne skal indeholde, herunder oplysning om tilmeldings- eller framelingsfrist og om, hvortil tilmelding eller framelding skal ske.

Det følger af forslaget til § 254 b, stk. 1, nr. 6, og det heri indeholdte krav om, at gruppe-medlemmerne skal kunne identificeres og underrettes om sagen på en hensigtsmæssig måde, at retten allerede før godkendelsen af gruppesøgsmålet må have gjort sig visse overvejelser om, hvordan gruppe-medlemmerne kan underrettes om sagen. Af samme grund påhviler det sagsøgeren i stævningen at give oplysninger om, hvordan gruppe-medlemmerne kan identificeres og underrettes om sagen, jf. forslaget til § 254 d, stk. 1, nr. 2.

Der er imidlertid ikke noget til hinder for, at retten efter, at der er udpeget en grupperepræsentant, drøfter spørgsmålet om underretningen af gruppe-medlemmerne med den udpegede grupperepræsentant.

Retten kan pålægge grupperepræsentanten at foretage underretningen, jf. stk. 9, 4. pkt. Formålet med reglen er bl.a. at minimere udgifterne ved underretningen og er derfor f.eks. tænkt anvendt, hvor grupperepræsentanten løbende kommunikerer med gruppe-medlemmerne ved udsendelse af nyhedsbreve eller andet.

Efter forslaget kan det ikke påtvinges sagsøgte at forestå underretningen. Der er dog ikke noget til hinder for, at en sagsøgt frivilligt påtager sig denne opgave.

Udgifterne ved underretningen betales foreløbig af grupperepræsentanten, jf. 5. pkt. Forestår retten selv underretningen, er det kun rettens positive udgifter til eksternt bistand, der skal betales af grupperepræsentanten, eksempelvis udgifter til porto og annoncering. Rettens afgørelse om, hvilket beløb grupperepræsentanten foreløbig skal betale til retten eller til sagsøgte, hvis denne har påtaget sig underretningen, er en afgørelse om sagsomkostninger og kan tvangsfuldbyrdes. Fuldbrydelsesfristen er som udgangspunkt 14 dage, jf. retsplejelovens § 480, stk. 5, jf. stk. 1-4.

Udgifterne til underretningen af gruppe-medlemmerne henregnes til sagsomkostningerne. Hvem der endeligt skal bære disse udgifter, afgøres således af retten ved sagens afslutning efter de almindelige regler om sagsomkostninger i retsplejelovens kapitel 30.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2, 3.4, 3.5 og 3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 254 f

Den foreslåede bestemmelse indeholder regler om, hvem der er parter, og om gruppe-medlemmerne og deres stilling under og efter sagen.

Stk. 1 fastslår, at parterne i gruppesøgsmålet er grupperepræsentanten og gruppens modpart.

Gruppe-medlemmerne er således ikke parter i sagen. Gruppe-medlemmer, der er omfattet af gruppesøgsmålet, er dog bundet af rettens afgørelser i sagen på samme måde som parter, jf. nedenfor om stk. 2, og kan ikke pålægges vidnetvang, jf. nedenfor om stk. 5. Gruppe-medlemmer, der er omfattet af gruppesøgsmålet, kan endvidere i et vist omfang pålægges at betale sagsomkostninger, jf. nedenfor om stk. 3.

Med forbehold for de regler om underretning i visse tilfælde, der foreslås i § 254 g, skal gruppe-medlemmerne ikke indkaldes til retsmøder eller have tilsendt processkrifter mv. og behøver ikke at få adgang til at udtale sig, før retten træffer afgørelse. Gruppe-medlemmerne kan endvidere ikke nedlægge påstande, fremsætte anbringender eller føre beviser. I disse henseender repræsenteres gruppe-medlemmerne ubetinget af grupperepræsentanten. Der er tale om en lovbestemt repræsentation, som alene er betinget af, at gruppe-medlemmet er omfattet af gruppesøgsmålet. Gruppe-medlemmerne har derfor heller ingen formel kompetence til at give grupperepræsentanten anvisninger om, hvordan sagen skal føres, og kan ikke fratage grupperepræsentanten kompetencen til at repræsentere gruppe-medlemmerne under gruppesøgsmålet.

Noget andet er, at gruppe-medlemmer kan foreslå grupperepræsentanten at føre sagen på en nærmere angiven måde, og at grupperepræsentanten vil være